

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های شادی و نشاط در غزلیات سعدی

محل انتشار:

همایش بین المللی شرق شناسی، تاریخ و ادبیات پارسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

فاطمه توکلی رستمی - استادیار دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

سعدی شیرازی در یکی از دوره های پرآشوب تاریخ ایران، شورانگیزترین غزل های عاشقانه زبان فارسی را که سرشار از عشق و نشاط بود را سروده است. بشر دوستی و محبت این شاعر یکی از دلایل توجه وی به مولفه های شادی و نشاط بوده که انگیزه تکامل فرهنگی و فرهیختگی را به دنبال داشته است. همین امر سبب شد تا آثار سعدی به ویژه غزلیات وی، فرهنگ شاد زیستن را در دلها زنده نگاه دارد. در این نوشتار به روش توصیفی - تحلیلی و با استفاده از منابع مکتوب، اصل شادمانی و مضامین شادی آفرین، همچنین عوامل موسیقی ساز در غزل های سعدی مورد بررسی قرار گرفته است. نتیجه اینکه غزلیات سعدی سرشار از شور و شوق زندگی و شادمانگی است. از دیدگاه وی این عوامل برای باروری، پویایی و تکامل ضروری بوده و انسان را به سوی کمال گرایی سوق می دهد.

کلمات کلیدی:

سعدی، شادمانی، نشاط، موسیقی، غزل های عاشقانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/729043>

